

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע
ט"ז אדר - כ' אדר
ה'תשפ"ה

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

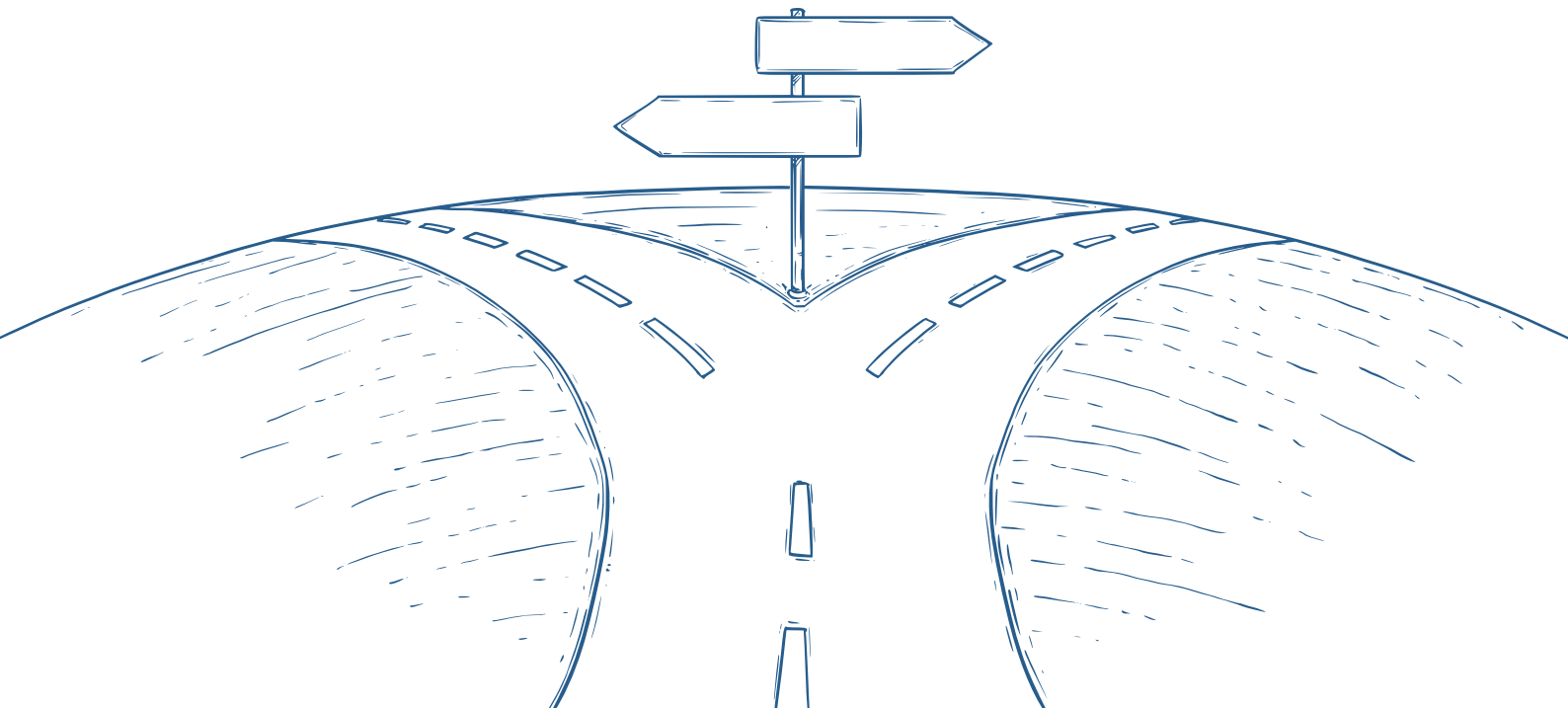
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם כזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: office@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

תוכן עניינים

<u>4</u>	<u>עוף החול הציוני</u>	א
<u>8</u>	<u>עשר הערות על פיטורי ראש השב"כ</u>	ב
<u>11</u>	<u>תקשורת בזמן מלחמה</u>	ד
<u>12</u>	<u>הדיף-סטייט</u>	ה

ניתן ללחוץ על שם המאמר ולהגיע למאמר
באתר האינטרנט. שם ניתן לשמוע את המאמר,
להגיב לכותב וכן לקרוא מאמרים נוספים

עוף החול הציוני

עזרא הימן

א. 'הרמת המצפן' של הרב קוק

לפני יותר ממאה שנה הרב קוק 'הרים מצפן' וזיהה שהתנועה הציונית לא נמצאת בדרך סלולה, והיא עלולה 'לרדת מהפסים' תוך כמה דורות.

הניסיון להתנתק משורש הקיום היהודי ולהמציא זהות חדשה שיבש את המסלול של התנועה הציונית. חלום הדורות של העם היהודי התכווץ למקלט בטוח ליהודים או לחברת מופת סוציאליסטית. שרידות יהודית או חזון אוניברסאלי לא יהודי - שתיהן אפשרויות לא מספקות, ובעיקר עם פתיל מוסרי קצר: הציונות הופכת למוצדקת מוסרית רק כשהחרב על הצוואר, או לחלופין כשלב מעבר מהיר ליישום ערכים אוניברסאליים. **באופן הזה, אין אופק מוסרי אמיתי לקיום הלאומי.**

מי שהכיר את סכנת ההתפרקות שריחפה מעל הציונות, שעליה דיבר הרב קוק, לרוב דמיין דברים כמו ירידה במוטיבציה להתגייס וירידה מהארץ. לא בטוח שהוא דמיין גנרלים מלאי מוטיבציה (אבל עם איזו תודעה?), פקידי מדינה נמרצים ואידיאליסטיים, משפטנים מסורים המכנים את עצמם 'שומרי סף', ושופטים מגיני הדמוקרטיה, שלכולם אכפת מאוד מהמדינה. זה נשמע מבלבל מידי.

אבל זה מה שקרה. מוקד ההתפרקות (שתחילתו בהסכמי אוסלו) לא היה שקיעה של מוטיבציה, **אלא מוטיבציה מוגברת 'להזדכות' על הלאומיות והציונות ולגייס את מערכות המדינה לנושאים חלופיים, כגון 'מיעוטים מדוכאים', 'שוויון מהותי', ומיתוג חדש וידידותי לאויב הזומם להשמידנו.**

איך זה קרה בדיוק?

ב. רגל ראשונה: ריבונות, עוצמה לאומית וביטחון

חלק ניכר מבכירי מערכת הבטחון הלכו והפכו ממומחים לחכימה, כיבוש, השמדת אויב וניצחון, למומחים להסדרי בטחון והסכמים מדומים עם האויב. הם התקדמו בתפקידים, אבל שינו את אופיים. הם כמובן רוצים בטובת המדינה, אך שכחו שתפקידם לממש ריבונות ועוצמה לאומית, ולא לעסוק בשגשוג כלכלי לאויב, כלניות פורחות באביב, 'זיהוי תהליכים' ובעיות של סולידריות פנימית. הם מבחינתם דאגו לעתיד המדינה בדרכם שלהם, אך השחיתו את המערכות האחראיות על ריבונות, ביטחון ועוצמה לאומית והפכו אותן למחלקות רווחה, תנועות שלום, ארגוני הצלה ועמותות זכויות אדם. ערכים של חברה אזרחית הם דבר חשוב, אך כשגנרלים מחויבים לזה יותר מאשר לחכימה, כיבוש וניצחון הם מנוונים את המוח של הציונות.

”
הניסיון
להתנתק
משורש
הקיום
היהודי
ולהמציא
זהות
חדשה
שיבש את
המסלול
של
התנועה
הציונית.
חלום
הדורות
של העם
היהודי
התכווץ
למקלט
בטוח
ליהודים
או
לחברת
מופת
סוציאלי
סטית

”
וכשהגנרלים מאפשרים
לפרופסורים לאתיקה –
להנדס את רוח צה"ל,
אזי הבעיה איננה רק
בעיוותי החשיבה של
אותם פרופסורים, אלא
שהציונות עצמה מנוונת

וכשהגנרלים מאפשרים לפרופסורים לאתיקה - המתנגדים למושגים נצחון, 'טוב' ו'רע' מול פני האויב (ושאחד מהם אף פקפק לפני שבוע בזכות קיומה של מדינה יהודית בארץ ישראל) - להנדס את רוח צה"ל ללא ערך הניצחון על האויב, אזי הבעיה איננה רק בעיוותי החשיבה של אותם פרופסורים, אלא שהציונות עצמה מנוונת.

ואם תרצו, זה עומק הקונספציה. כל השאר זה פועל יוצא מזה.

ג. רגל שנייה: שמירה על הרוב היהודי

אבל הבעיה איננה רק בתחום הביטחוני. הציונות עומדת מעצם הגדרתה על שתי רגליים נוספות, שמאז ומעולם היו קריטיות לעצם הקיום הלאומי. אחת מהן היא שמירה על הרוב היהודי. גם כאן, לפני הסכמי אוסלו הציבור היהודי מנה כ-80 אחוז מכלל תושבי הארץ, לאחר שנים של גלי עלייה. בשלושים השנים האחרונות אנחנו בנסיגה מתמדת, וכרגע אנו באזור ה-73 אחוז ציבור יהודי בארץ. חוק השבות מחוֹרֵך לגמרי. רוב העולים דרכו אינם יהודים, וחלק לא מבוטל אפילו לא בנים של אבות יהודיים.

לצד זה, הבירוקרטיה המשפטית פרסה רשת קורי עכביש המייצרת כאן 'מדינת כל מסתנניה ומהגריה', עם כרטיס חד כיווני פנימה. **נוצרו עולמות שלמים של 'פקידוקרטיה' ומוסריות משפטית מזויפת (וגם בלתי חוקית) שאינם מאפשרים להוציא מהארץ מהגרים שנכנסו באופן לא חוקי.** השיא היה בפסילה הסיטונאית של חוקי המסתננים על ידי בג"ץ.

אין זה תוצר של התנהלות חלמאית. זהו ניוון של התודעה הציונית והחלפתה בתודעה גלובליסטית ניידת, בדומה לתהליכים שקורים באירופה וארה"ב. רעיון מדינת הלאום במערב כולו נמצא במאבק על עצם קיומו.

ד. רגל שלישית: התיישבות יהודית

לא נדבר כאן על יהודה ושומרון, אלא דווקא על שני אזורים שתמיד היו בקונצנזוס ציוני, הגליל והנגב. עד להסכמי אוסלו, הביטוי 'ייהוד הגליל' היה ערך חוצה מחנות, בשמו הוקמו בגליל מצפים ויישובים. מכוחו הלך וצמח אחוז היהודים בגליל. אחרי הסכמי אוסלו התחלנו לצנוח. המפלה התחילה בבג"ץ קציר לפני 25 שנה, שהוציא מחוץ לחוק התיישבות המוגדרת יהודית בארץ ישראל. אך זו הייתה רק מכת הפתיחה.

מאז ועד היום נבנתה בפקידות הציבורית מכונה בירוקרטית משומנת המפלה יהודים לרעה באופן בוטה ומזעזע בכל מה שקשור להתיישבות בפריפריה. בכל הפרמטרים האפשריים: מחירי הקרקעות, סבסוד פיתוח הקרקע, הטבות המס, תוכניות הפיתוח וההרחבה ואישורי הבנייה - ישנה אפליה בוטה להחריד לטובת ערבים ומוסלמים ונגד יהודים (ובמיוחד כאלה המשרתים במילואים...).

קשה להאמין, אבל המדיניות של מדינת ישראל מתאימה במבחן התוצאה למצע של מפלגת בל"ד, ומתחרה די טוב עם מדיניות 'הספר הלבן' של המנדט הבריטי.

הרבה סיבות הביאו לתוצאה הזו. המשותף לכולן הוא תודעה ציונית מנוונת והחלפתה בערכים אחרים: 'מיעוטים מדוכאים', שיקולים כלכליים ושיקולי סביבה. ב-15 השנים האחרונות ירדה הילודה בלב הגליל ביותר מחמישים אחוז. אחוז היהודים בלב הגליל בצניחה חופשית, והם מוקפים מכל עבר במוסלמים חמושים, בעלי תודעה פלסטינית ברוח הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית.

וכך, במבחן התוצאה, גם בתחום ההתיישבות היהודית באזורי פריפריה שבקונצנזוס אנחנו מקבלים ציונות במצב של מוות קליני.

ה. למה הצבענו ציונות וקיבלנו התפרקות

אחד הדברים שמסיחים את הדעת מתשומת הלב לגלישה הנוראה הזו במורד הוא הפוליטיקה. בחלק גדול מהתקופה הזו יש ממשלת ימין ציונית; היכן היא הייתה בעניין מינוי הגנרלים, ההתיישבות והשמירה על הרוב היהודי? לאן הלכו הפתקים בקלפי? על רגל אחת, הממשלה הייתה עסוקה בעיקר בקרבות בלימה ובניסיון להסתדר עם המערכות הביטחוניות, המשפטיות, הפקידותיות. לא לזעזע אותן, אלא רק להתנהל יחד איתן. זה לא הצליח במיוחד, בלשון המעטה. הרפורמה המשפטית הייתה ניסיון חשוב לבלימת חירום, ואז הגיע הפיצוץ הפנימי, ואז המלחמה, והנה אנחנו כאן.

”
הממשלה
הייתה
עסוקה
בעיקר
בקרבות
בלימה
ובניסיון
להסתדר עם
המערכות
הביטחוניות,
המשפטיות,
הפקידותיות.
לא לזעזע
אותן, אלא
רק להתנהל
יחד איתן.
זה לא
הצליח
במיוחד,
בלשון
המעטה

התהליכים האלה של ירידת הציונות מהפסים נזרעו כבר בראשית הציונות שנטשה את שורשיה. הם הגיעו להבשלה אחרי תקופת הסכמי אוסלו, וכיום באו מים עד נפש.

אבל יש מסורת יהודית עתיקה הדומה במקצת לסיפור המוכר בעולם על עוף החול. **המוות של שלב אחד בהתפתחות הוא בעומק גם התחדשות של שלב חדש**. המלחמה האחרונה הייתה רגע כזה. נכנסנו אליה במצב של מוות קליני לאומי, אך **מתוכה קמנו מחדש, הצמחנו כוחות גדולים של תקומה חדשה. היא התחילה כמוות, אך הפכה למלחמת תקומה**.

וברוח המסורת העתיקה שמשה רבנו נפטר ונולד באותו היום, **אין כמו חג הפורים ללמד אותנו שבעם ישראל הגעה לשערי מוות מצמיחים מעומק האין חיים חדשים גדולים יותר**.

אנחנו עדיין באמצע הדרך, או אולי אפילו בתחילתה. הצעת התיקון של הרב קוק בעינה עומדת: **ציונות המחוברת לחזון היהודי העתיק, הנותן אופק מוסרי אדיר לעוצמה הלאומית של ישראל**, היא ברכה לעולם מתוך היותנו מעצמה אזרית, והיא ייעוד ישן-חדש להילחם עליו ללא לאות.

אלה יחליפו את הניסיונות הדלוחים להסתפק בזכות הקטנה להישרדות אישית ואת זיהוי המוסריות עם חמלה כלפי רוע. זה ייקח מאיתנו עוד זמן, משאבים וצמיחה של תודעה. עוד נצטרך ללמוד איך לא ללכת שולל, איך לעמוד איתנים מול זעקות אובדן הדרך של אחים, איך לפרק מגדלים מוסריים מעוותים של משפטנים ושופטים, ואיך לבחור מנהיגים שיודעים בעצמם לממש עמידה איתנה זו. ועוד יתחדשו כנשר נעורינו.

המלחמה האחרונה הייתה רגע כזה. נכנסנו אליה במצב של מוות קליני לאומי, אך מתוכה קמנו מחדש, הצמחנו כוחות גדולים של תקומה חדשה. היא התחילה כמוות, אך הפכה למלחמת תקומה

עשר הערות על פיטורי ראש השב"כ

אודי בן חמו

רוכים הבאים לגיל ההתבגרות הלאומי! ככה זה נראה בדיוק. לא בערך ולא ליד. בדיוק ככה.

זה לא פשוט, זה קצת מורכב, זה מצריך נשימה ארוכה והרבה קור רוח. אבל תמיד חשוב לזכור שכך נראה שלב של החלפת צורה ישנה באחרת.

משנת
1977,
כשהשמאל
נכשל
בבחירות,
הוא החל
לבנות
צירים
עוקפי
דמוקרטיה,
כלומר
עוקפי
העם.
ייתכן שזהו
רגע מכונן
בחיינו –
היציאה
לחירות
משלטון
שאינו
נבחר
והחזרת
הריבונות
אל העם

א. משנת 1977, כשהשמאל נכשל בבחירות, הוא החל לבנות צירים עוקפי דמוקרטיה, כלומר עוקפי העם.

כך הוקמה הוות"ת והועצמה המל"ג ונופח הבג"ץ, והאקדמיה הלכה והושחתה, ועולם התרבות, והתקשורת והחינוך ומה לא. וכעת הגיע רגע האמת. ממש רק תחילתו של מהלך שייקח עוד זמן לפרש את משמעותו.

ייתכן שזהו רגע מכונן בחיינו – היציאה לחירות משלטון שאינו נבחר והחזרת הריבונות אל העם. וכאשר מוחלפת צורה לאומית, האחראים לצורה הישנה רואים בכך יום אבל, ולנציגי הצורה החדשה זהו יום ששון. מותר להתרגש.

ב. הכל בתודעה. שנים לא הבנו בכלל את האירוע. צעקנו אל נבחרי הציבור, ולא הבנו שהם אזוקים וכבולים במידה רבה. עד היום. בשנה האחרונה הכל הולך ומתברר.

מיעוט, לא מבוטל אומנם אך מיעוט, צעקני ואלים ושלא נבחר, מרגיש ש'גנבו לו את המדינה' ונאחז בכל כוחותיו במה שאפשר, כמו תינוק במרכול שחייב שיקנו לו חטיף.

ג. כאותה אם אמיתית במשפט שלמה – הציבור הגדול גילה אחריות; מימי הסזון, ואח"כ באלטלנה, ולאחר מכן ברצח רבין והאשמת ציבור ענק בֶּרַח, לא פחות, ובמפעל הזדוני של דה לגיטימציה בגירוש מגוש קטיף ועוד. והציבור הזה שתק, חטף את הביזוי וההשפלה ושתק. לעיתים יותר מדי.

וכעת, מתוך אותה אחריות שהובילה אותו לשתוק ולוותר, כעת עליו להתעקש על פיטורי ראש השב"כ שעליהם הוחלט.

למה? יש מספיק סיבות כמובן, אבל זו בכלל לא הנקודה. מספיק שכך רוצה הריבון. נציג העם. לא צריך יותר מזה.

הכל תלוי בכך. לא רק איכות החיים, אלא עצם החיים וקיומם.

ד. כשילד רך בשנים זועם בהתקף בלתי נשלט, אין שום טעם לדבר איתו בהיגיון. זה לא יעזור. הוא לא מקשיב. הוא בעיקר צריך לראות את שפת הגוף של ההורה שלו.

שום טיעון לא רלוונטי. ולכן אין למצמץ מול הקטנצ'יק הזה, אלא פשוט לא לוותר לו. למענו לגמרי.

”
השמאל, האמון על
זכויות אדם ודאגה
לפרט, נאבק עכשיו על
המשך כהונתו של ראש
המשטרה החשאית
לאחר שזה נכשל
בתפקידו וגרם לטבח
של רבים מספור. אין
יותר מטורלל מזה

ה. וכשהקטנצ'יק הזה נמצא בהתקף חסר שליטה - הוא גם פולט שטויות, מדבר בחוסר סדר והיגיון, מקלל, מגדף, גורם נזק ואף מאיים שיעזוב את הבית. **אבל כל זה, כאמור, רק בשביל לבחון את ההורה ואת מידת רצינותו.** ולכן, הורה יקר ואחראי - שוב: אל תוותר בשום אופן. אחרת תגדל עבריין בתוך ביתך שיפנים את השיטה וישתמש בה כשיגדל.

ו. השמאל, האמון על זכויות אדם ודאגה לפרט, נאבק עכשיו על המשך כהונתו של ראש המשטרה החשאית לאחר שזה נכשל בתפקידו וגרם לטבח של רבים מספור. אין יותר מטורלל מזה.

קישון מתהפך בקברו ממש.

יום יבוא וייכתבו על כך מחזות, סיפורים ואגדות. **ככה מדבר ילד קטן המחפש כוח ושררה ולא אמת, צדק וחירות.**

ז. **בלי אצילות מיותרת.** אנשי ימין ונבחרים ציבור, עשו טובה; לא כעת, אולי לא בכלל. אולי רק לאחר תהליך בקשת סליחה ארוך וכן של שנים.

בלי 'הכרת הטוב' ברגעים הללו, כשהזירה עוד מדממת. תרתי משמע.

להודות לראש השב"כ על שנות המסירות שלו בעת הזאת זוהי מחלה ועבדות, לא אצילות. גודל אחריותו, מחדליו ומעשיו עוד לא הוצגו לציבור. אין זה הזמן להודות לו.

אתם פוצעים, אתם עושים זאת על גבן של משפחות שכולות ושל משפחות חטופים רבות, ובכך אתם מקשים על הציבור הרחב להבין את מה שמתרחש פה - מאבק של הרוב נגד ניסיון הפיכה של מיעוט.

”
**לעולם לא
מוותרים
על חירות
תמורת
טובת
הנאה כזו
או אחרת,
ולמרות
שום
איום,
יהיה
אלים ככל
שיהיה**

ח. **ראוי לא לאבד את קור הרוח ואת חוש ההומור.** זה בריא לנפש בעת שהמתבגר מתפרע ועושה שטויות.
גם ככה אין לך כהורה יותר מדי מה לעשות, ולכן כדאי להמשיך לאהוב, לשים גבולות ברורים ולנסות לצחוק על המציאות הזו.
וגם תפילות, הרבה תפילות שזה הקטן עוד גדול ואחראי יהיה, למרות כל התופעות המרגיזות-משעשעות.
יום יבוא ונצחק על כל מיני דברים הזויים שמתרחשים פה.

ט. **”ומה אם תהיה מלחמת אחים?”**
תשובה: ראשית, בהסכמה לניהול דיון כזה - כבר מפסידים.
שנית, לעולם לא מוותרים על חירות תמורת טובת הנאה כזו או אחרת, ולמרות שום איום, יהיה אלים ככל שיהיה.
זוגיות בריאה לא נבנית כך, ויחסי עובד ומעביד לא, ושום בעל עסק לא צריך להסכים לחיות תחת 'פרוטקשן' של עבריינים.
אני לא תמים. ייתכן שיהיו כאלה שינסו 'לשרוף את המועדון'. ועדיין, החירות חשובה מכל.
אל תאיימו עלינו.

י. **לא עוד.**

בשעה הזו נבחרו הציבור בוחנים את הדופק הציבורי; האינטלקטואלי והמנטאלי.

טוב יהיה אם יראו ציבור נחוש, בוגר ודוחף לפעולה.

ושעת המבחן הלאומי הזו מחייבת את האם האמיתית לגלות אחריות ובגרות. בלי קצף על השפתיים, בלי מרירות ובלי שנאה חלילה, אבל עם אחריות לחירות שלנו.

הכל בנחישות וברגישות!

תקשורת בזמן מלחמה

איתי אסמן

”
מי שמעריך את האליטה השמאלנית בטוח שהמלחמה הזו שנויה במחלוקת. אך עבור האדם הממלכתי והמכבד את הדרג המדיני, את הדרג הצבאי ואת השב"כ – המלחמה הזו היא בקונצנזוס, משום ששלושת הדרגים האלו יחד הסכימו שיש לצאת למבצע הזה. זה בסדר לבקר את הממשלה והדרג הצבאי על המהלכים שלהם; אך במקרה שלנו, לטעון שהמלחמה אינה בקונצנזוס רק בגלל ש'מחאת קפלן' ותקשורת השמאל מתנגדות לה – האם זה מה שמוציא אותה מהקונצנזוס?! מדובר בטענה שנובעת משעבוד מנטלי לשמאל ולא מקריאת המציאות. מי שגדל עם רגשי נחיתות ונושא עיניו בהערצה לאליטה השמאלנית, מעצב תפיסות עולם עקומות הבזות לנבחרי הציבור ובכך מייצרות עיוות מוסרי.

ג. מדוע חמור שמאמר הטוען שהמלחמה אינה בקונצנזוס פורסם בכותרת ראשית בערוץ תקשורת דתי?

כשאדם נכנס לערוץ תקשורת דתי הנחשב 'משלנו', הוא מכבה בדרך כלל את חיישני הביקורת שלו. כמו אדם שנכנס למסעדה שיש לה תעודת כשרות, שלא בודק אם יש תולעים בחסה. לשים בכותרת ראשית מאמר הטוען שחצי מהעם אינו תומך במלחמה הזו, כאשר מדובר בהתנגדות של מיעוט רדיקלי, זו הטעיית הציבור במכוון.

יתרה מזאת. השיטה שבה השמאל עובד לכדי לשכנע את הציבור הדתי עוברת דרך "דתיים תמימים"; שהרי באופן פשוט אדם דתי-ימני לא יזדהה עם השמאל הרדיקלי, לשם כך הוא זקוק לגורם מתווך. כמשל הלקוח מהתורה, הנחש לא היה יכול לפתות את אדם, הוא היה זקוק לתיווך של חוה.

א. החל מרגע חידוש הלחימה בעזה - נפתח קמפיין ש'מסביר' מדוע המלחמה אינה לגיטימית. התקשורת, שתפקידה לתווך את המציאות, משמיעה בעיקר קול אחד - שהמלחמה הזו מגיעה ממניעים פסולים. הטענה שראש הממשלה פתח במלחמה כדי להשתיק את הביקורת נגד פיטורי ראש השב"כ היא מופרכת, משום שראש השב"כ בעצמו תמך בקיום המבצע הזה בזמן הזה. אבל את מי שנמצא בפסיכוזה המונים, העובדות לא מעניינות. בתאגיד השידור הציבורי, שאמור להיות אובייקטיבי ולהשמיע את כל הקולות, נשמע רק קול אחד: נגד הממשלה. גם תחנת הרדיו הצבאית, גלי צה"ל, ראינה אתמול במשך יום שלם משפחות שכולות והורי חטופים שטוענים שהמבצע הזה הוא טעות. גלי צה"ל אמורה להיות "הבית של החיילים". מה אמור לחשוב חייל שנלחם בעזה כשהוא שומע את התחנה הצבאית, הממומנת על ידי משרד הביטחון, אומרת שהמבצע הזה מיותר? ומניין הידע והוודאות שלהם שהמבצע הזה יהרוג את החטופים? איזה ציבור מייצג תאגיד השידור הציבורי, ואילו חיילים מייצגת התחנה הצבאית? מרוב דמוניזציה לנבחרי הציבור, כל מי שתוקף אותם נחשב "נאורי" ו"דמוקרטי", וכל מי שמגבה אותם נחשב "ביביסט". הביקורת הפכה להיות הדעה היחידה.

ב. מה בדיוק הופך את המלחמה הזו להיות "שנויה במחלוקת" ו"ללא הסכמה לאומית רחבה"? כידוע, הכל תלוי במבטו של המתבונן. מי שמעריך את האליטה השמאלנית בטוח שהמלחמה הזו שנויה במחלוקת. אך עבור האדם הממלכתי והמכבד את הדרג המדיני, את הדרג הצבאי ואת השב"כ - המלחמה הזו היא בקונצנזוס, משום ששלושת הדרגים האלו יחד הסכימו שיש לצאת למבצע הזה. זה בסדר לבקר את הממשלה והדרג הצבאי על המהלכים שלהם; אך במקרה שלנו, לטעון שהמלחמה אינה בקונצנזוס רק בגלל ש'מחאת קפלן' ותקשורת השמאל מתנגדות לה - האם זה מה שמוציא אותה מהקונצנזוס?! מדובר בטענה שנובעת משעבוד מנטלי לשמאל ולא מקריאת המציאות. מי שגדל עם רגשי נחיתות ונושא עיניו בהערצה לאליטה השמאלנית, מעצב תפיסות עולם עקומות הבזות לנבחרי הציבור ובכך מייצרות עיוות מוסרי.

ג. מדוע חמור שמאמר הטוען שהמלחמה אינה בקונצנזוס פורסם בכותרת ראשית בערוץ תקשורת דתי?

כשאדם נכנס לערוץ תקשורת דתי הנחשב 'משלנו', הוא מכבה בדרך כלל את חיישני הביקורת שלו. כמו אדם שנכנס למסעדה שיש לה תעודת כשרות, שלא בודק אם יש תולעים בחסה. לשים בכותרת ראשית מאמר הטוען שחצי מהעם אינו תומך במלחמה הזו, כאשר מדובר בהתנגדות של מיעוט רדיקלי, זו הטעיית הציבור במכוון.

יתרה מזאת. השיטה שבה השמאל עובד לכדי לשכנע את הציבור הדתי עוברת דרך "דתיים תמימים"; שהרי באופן פשוט אדם דתי-ימני לא יזדהה עם השמאל הרדיקלי, לשם כך הוא זקוק לגורם מתווך. כמשל הלקוח מהתורה, הנחש לא היה יכול לפתות את אדם, הוא היה זקוק לתיווך של חוה.

”
כך עושים גם בקורסים, בעמותות ובארגונים עם נטייה שמאלנית: הם יביאו מטעמים מרצה דתי לדתיים ומרצה חרדי לחרדים, כדי לשכנע יותר בקלות דרך השיוך הסוציולוגי

גם במשל הלקוח מהביולוגיה, דרווין טען שאחד החורים בתיאוריית האבולוציה שלו הוא אי הימצאותם של "מאובני מעבר", כלומר, שרידים המראים שהיו צורות חיים המדגימות מעבר אבולוציוני בין שלבים. **ובנמשל: כדי שתהיה אבולוציה רעיונית, צריך גורם מתווך ומקשר.** לכן הם מגיעים לעיתונאים הדתיים - איתם קל לדתיים להזדהות וכלפיהם מופעל פחות חוש ביקורת. כך עושים גם בקורסים, בעמותות ובארגונים עם נטייה שמאלנית כגון מכון מנדל, הרבעון הרביעי וכדומה: הם יביאו מטעמים מרצה דתי לדתיים ומרצה חרדי לחרדים, כדי לשכנע יותר בקלות דרך השיוך הסוציולוגי.

ד. **מדינה וצבא זקוקים בשעת מלחמה לגיבוי ציבורי, בעיקר הלוחמים הגיבורים שמחריפים נפשם בעזה.** יש לנו מספיק לוחמה פסיכולוגית מצד האויב ואיננו זקוקים ללוחמה פסיכולוגית מבית. בעת החשובה שבה אנו נמצאים, עלינו לפתח ביתר שאת חירות תודעתית וחשיבה ביקורתית, במיוחד כשאנחנו צורכים תקשורת, גם באתרים דתיים. כל אדם בוגר יודע שלא רק לפוליטיקאים יש אינטרסים, אלא גם לערוצי תקשורת ולעיתונאים. גם להם יש אג'נדה. **תדאגו לצרוך תקשורת מעיתונאים המתאימים לאג'נדה שבה אתם מאמינים,** ולא מכאלו התוקפים את מדינת ישראל ואת צה"ל בזמן מלחמה.

ה. הערב כתב נפתלי בנט, שהיה ראש ממשלה, ברשתות שלו, שבעקבות גילויים חדשים בפרשת 'קטאר-גייט' - "אין להם (לממשלה) סמכות מוסרית לשלוח חיילים לקרב". כל פעם מעלים תירוץ אחר למה הממשלה לא לגיטימית ולמה המלחמה לא לגיטימית. ההיסטוריה עוד תשפוט את מי שלא תמך במאמץ הלאומי ובלוחמים הגיבורים בשעת מלחמה בגלל חשבונות קטנים.

הדיפ-סטייט

איתי אסמן

א. מאיפה המושג נולד ומה פירושו?

המושג דיפ-סטייט (Deep state) נכנס לחיינו בעיקר לאחר מינויו של דונאלד טראמפ ב-2016 כנשיא ארה"ב. ההיסטוריון ראיין ג'ינגראס (Ryan Gingeras) טוען שהמושג הגיע מטורקיה, ופירושו "סוג של מערכת ממשל מקבילה, שבה אנשים לא רשמיים או לא מוכרים בציבור ממלאים תפקידי מפתח ומיישמים מדיניות שונה מזו של המדינה (דהיינו הממשל הנבחר)". מצד אחד מדובר באנשים שהמדינה מעסיקה, אך הבעיה היא ש"הם מבצעים מדיניות המנוגדת ישירות לרוח החוק".

בשנות ה-90 הצבא בטורקיה שיתף פעולה עם סוחרי סמים וחוטפים כדי לנהל מלחמה נגד מורדים כורדים. לטורקיה יש עבר מפואר של שימוש בעולם התחתון כדי להתמודד עם אויבים מבית ומחוץ.

המושג הושאל לנעשה בארה"ב. שם המדינה לא משתמשת בעבריינים כדי להתמודד עם פורעים, והכוונה היא לקבוצה גדולה בממשל הפדרלי שלקחה לעצמה סמכויות מעבר לכוחה הרשמי והשתמשה בהן נגד נשיא ארה"ב ומדיניותו. טראמפ האשים גורמים בכירים ב-FBI (לשכת החקירות הפדרלית) וב-CIA (סוכנות הביון והריגול המרכזית) שהם חותרים תחת מדיניותו, וגם את התקשורת האמריקנית. הוא גם טבע את המונח "פייק ניוז", שלאחר מכן נעשה בו שימוש רחב בעולם כביקורת על התקשורת.

מארה"ב הגיע המושג דיפ-סטייט לישראל. אך כמו שיש הבדל בין הדיפ-סטייט של טורקיה לזה של ארה"ב, כך יש הבדל בין הדיפ-סטייט של ארה"ב לזה של ישראל.

ב. האם מדובר בקונספירציה?

כדי לפזר את ענני הקונספירציה שאולי צצים, חשוב קודם להסביר את המנגנון הפסיכולוגי, הסוציולוגי והמדיני שמייצר את הדיפ-סטייט.

מי שמרכיב את הדיפ-סטייט אלו קבוצות כוח שאינן נבחרות, כלומר פקידות. בדרך כלל אלו עובדי ציבור בעלי תודעה תרבותית מסוימת ('חבר מביא חבר'), שמבינים שהמדיניות שלהם כבר לא תתמש בשיטה הדמוקרטית, דהיינו בבחירות בקלפי, ולכן הם בונים את עמדות הכוח שלהם במקום נסתר מהעין, אך עדיין יש לו השפעה גדולה.

ניקח כמשל רעיון מהמלחמה שאנחנו נמצאים בה: ארגון הטרור חמאס הבין שאם הוא יפעל מעל פני הקרקע הכוח הצבאי שלו עלול להתגלות ואז להיות מחוסל. לכן הוא בנה מנהרות. אין הכוונה חלילה להשוות את פקידי הדיפ-סטייט לחמאס הרצחני, אלא להסביר שכאשר ישנו כוח שרוצה להשפיע, הוא מוצא את הדרכים שלו לעשות זאת, אם לא בצורה גלויה אז בדרך נסתרת ו'בחסות החוק'.

מי שמרכיב את הדיפ-סטייט אלו קבוצות כוח שאינן נבחרות, כלומר פקידות. בדרך כלל אלו עובדי ציבור בעלי תודעה תרבותית מסוימת, שמבינים שהמדיניות שלהם כבר לא תתמש בשיטה הדמוקרטית, דהיינו בבחירות בקלפי

”
**השמאל, שאינו
 מאמין במדיניות
 הימין וחושב
 שמסורת זה
 פרימיטיבי, לא קיבל
 את הדין. הוא בנה
 לעצמו מנגנוני כוח
 ושליטה בתוך עולם
 הפקידות**

גם לא תמיד מדובר באנשים שיושבים ומתאמים עמדות ביניהם, **ההבנות התרבותיות הסמויות וקבוצת ההשתייכות של הפקידים הן הגורמים המרכזיים שמשפיעים**. הדיפ-סטייט מצוי יותר אצל השמאל מאשר אצל הימין, כי השמאל במהותו בנוי על השתייכות למעמדות ועל הדיאלקטיקה של מארקס שטוענת שהעולם בנוי ממאבקי כוח של מדוכאים מול מדכאים. הימין הוא יותר ממלכתי, סולד ממהפכות ומטיף לתהליכים איטיים.

ג. שורשי הדיפ סטייט בישראל

בעת הקמת מדינת ישראל שלטה כאן מפלגת מפא"י של בן גוריון. כל הפקידות הייתה מטעמו והיא יצרה את תרבות השלטון. בזמנו הונהג פנקס אדום, שלפיו רק מי שהשתייך למפלגה של בן גוריון קיבל הטבות והתקבל לתפקידי מפתח. וכך השמאל, שבנוי על תפיסת עולם של מעמדות, שימר את כוחו. ב'מהפך' שהתרחש בעליית הליכוד לשלטון הבין השמאל שבשיטה הדמוקרטית הרגילה הוא כבר לא ישלוט, כי באופן דמוקרטי השלטון נלקח ממנו. **בגין, שהיה איש ממלכתי והאמין בתהליכים, השאיר את אנשי השמאל בעולם הפקידות ולא החליף אותם באנשיו**, מתוך אמונה באמירה האלמותית "באנו לשרת ולא לרשת". לכאורה זהו מעשה אצילי מתוך 'אדיבות של מנצחים'. אך **השמאל, שאינו מאמין במדיניות הימין וחושב שמסורת זה פרימיטיבי, לא קיבל את הדין. הוא בנה לעצמו מנגנוני כוח ושליטה בתוך עולם הפקידות**. כל שר שנכנס למשרד ממשלתי ירש את הפקידים שמאיישים את המשרד, המתרגמים את מדיניות השר ל'שפה' שלהם.

ניתן דוגמה אקטואלית ממשרד הביטחון. ראשי מערכת הביטחון מציגים בפני שר הביטחון וראש הממשלה רק אופציה אחת, של השארת החמאס בעזה. לאחר הטבח הם באים בתלונות לממשלה שהעצימה את החמאס. רגע, אבל **מיהו הפקיד האמון על מדיניות הביטחון? מדוע הוא אינו מבוקר?** רוב הציבור אינו מודע עד כמה - למרות ששרי הממשלה אכן אחראים על המדיניות - **בניית המדיניות והדירקטיבה בנויה על בסיס הידיעות שהפקידים מביאים להם. יש להם סמכות ללא אחריות**. הפקידים הם בעצם העיניים והידיים של השר, הם מביאים לו את המידע ואת הפרשנות, ועל בסיס זה הוא מקבל החלטות. ברגע שאומרים לכל שרי הביטחון "עדיף שחמאס מוחלש ישלוט בעזה ולא הג'יהאד האסלאמי", זה נשמע מאוד משכנע, במיוחד שכל גורמי הביטחון אומרים זאת ביחד בצורה נחרצת.

ד. אין מידע אובייקטיבי בפוליטיקה

כדי להבין את מנגנון הדיפ-סטייט, צריך להבין שכל מידע הוא תוצר של פרשנות ותפיסת עולם. אין דבר כזה פקיד 'אובייקטיבי'. אם הגורם הביטחוני רואה במה שקורה ביהודה ושומרון כיבוש זר, הוא יביא פעולות צבאיות לשולחן הקבינט הביטחוני בהתאם לתפיסת עולמו, ואם הוא רואה בעזה את נחלת אבותינו, הוא יביא לקבינט הביטחוני תוכנית לכיבוש עזה.

הטעות של הימין הייתה שהוא היה נאיבי והאמין שפקידי השמאל יממשו את המדיניות של שרי הימין שבראש במשרדיהם. אבל למעשה, הם בנו 'מדינת עומק' (דיפ-סטייט) שדרכה המדיניות שלהם היא זו שמתבצעת, ושרי הממשלה הם רק גורמים שמזרימים כספים למוסדות. יש כיום קמפיין שלם שאומר שהמדינה לא צריכה לממן ישיבות חרדיות, והכל עם גרפים ונתונים. האם מישהו מהקוראים יודע כמה כסף זורם במשרד הביטחון לכל מיני תפקידים לא ברורים? אין שם שום שקיפות, שהרי אין הברכה שרויה אלא בדבר הסמוי מן העין... כמה כסף תאגיד התקשורת מקבל, וגלי צה"ל ו'הבימה'? לתקשורת יש תפקיד חשוב מאוד בעיצוב התודעה. היא מסבירה לנו שהכסף הגדול נמצא רק בכספים הקואליציוניים ובמה שהולך להתיישבות ולישיבות. מישהו כאן יודע כמה כסף המדינה העבירה ומעבירה לקיבוצים?

ה. האקדמיה, יצירת השפה והתודעה

גם לאקדמיה יש תפקיד חשוב בשליטה של השמאל, אולי התפקיד הכי חשוב, משום שהיא אחראית על בניית השפה והתודעה. בשפה שהם יוצרים משתמשים אחר כך הפקידים והתקשורת. למשל המילה 'הדתה' שפרצה לחיינו, שהואשמו בה שרי חינוך ושבגללה נעצר קידומו של עופר וינטר. היא נהגתה על ידי פרופסור יגיל לוי מהאוניברסיטה הפתוחה. יש טענה של אנשים ימניים-דתיים, שצריך לתת לשמאל להיאבק ולשלוט כי הוא קטן מבחינה דמוגרפית. מי שאומר את המשפט הזה אין לו שום הבנה בעולם הרעיונות והתודעה. השמאל אולי מוליד פחות ילדים, אבל הוא בהחלט מוליד תודעה. הוא לוקח את הדתיים ומעביר אותם קורסים, לוקח אותם למכוני מחקר שמסבירים שדמוקרטיה זה לא שלטון הרוב אלא שלטון זכויות האדם עם על ידי בג"ץ. מסבירים לציבור ולפקידים שנבחרה הציבור הם אנשים מושחתים ואינטרסנטיים, ושתפקיד הצבא, השב"כ, התקשורת והאקדמיה הוא להגן על הדמוקרטיה מפני העם ונבחריו. כאשר בראש פירמידת הדמוקרטיה עומד בית המשפט העליון.

ו. תהליך היסטורי של חילופי הגמוניה

זו בדיוק הסיבה לכך שהשמאל משתולל עכשיו בגלל פיטורי ראש השב"כ. לאחר שהוחלפו שר הביטחון והרמטכ"ל הלעומתיים, ועכשיו גם ראש המשטרה החשאית (שבאופן מגוון הפך להיות מגן הדמוקרטיה של השמאל) מוחלף, לאט לאט שלטון הצללים יוצא מהשליטה של השמאל. הדבר שהכי מפחיד את הצל הוא אור השמש והשקיפות, למשל השאלה לאן כל הכסף הולך. הם מצידם מתחילים להאשים את הימין בדיקטטורה באמצעות מניפולציות ודמגוגיה ומאיימים במלחמת אזרחים, עם 'הצדקה מוסרית' שהכל כמובן בשם הגנה על דת הדמוקרטיה וכדי שלא נהפוך כאן לאיראן ולמשטר האייתוללות.

כנגד כל הדמיונות והדמגוגיה האלו צריך להבין את מנגנון הדיפ-סטייט ואת התהליך ההיסטורי המבורך של חילופי הגמוניה, לא בממשלה (זה היה כבר ב-77) אלא במערך הפקידות. התהליך הזה יביא למדינת ישראל יותר חירות אישית, יותר יהדות - ויותר דמוקרטיה.